

munadest wälja ja tötawad sedamaid lehti sõõma. Nemad on väga ablase föögisuga loomade sed ja sõõb iga rõöwuk niipaljo pääwa kohta, kui tema febarasfus kaalub; se tulesö suurema elaja kohia määratumaks arvata. Kasvamiise aequal poëtarawad rõöwukad nelikorda nahka seljast maha, sest nahk ei paist wenisdes waib jääb suuremaks läinud kehale kutsaks. Nahapoetamise aequal on rõöwukad pool baiglased, ja peab neid väga hoolitsat rawitsetama, kui kahjo ei taheta saada. Kui nemad neljatkorda nahka seljast poetanud, siis näitab föögisu neil täitmata ja nemad rõöwad ööd ja pääwad ühtepuhko. — Viimaks lõpeb föögisu ja nemad hakavad warjoliko paika pugema, kuhu wörku teewad ja peale seda ennast eide sisse fedrawad. Nedravas keriwad nemad 3 funni 6 pääwaga ennast weise kerakese sisse, mis kõkon nimetasse ja ligi 7 sada sünunart südi, eiet annab. Mida kindlam kerakene on, seda paremat fidi temast wödib saada. Kaks ehl folm näbalad ilsemine sünniwad kerakeste sisse liblikad, mis kerakese sisse augo uuriitarwad ja wälja poerwad. Pärast sugutamist munewab emased liblikad 4 sada muna ja rohjemgi ja surewad siis ise ära.

Neis kerakestes, kellest südi tahetassee saada, tapetakse liblikad, kas leiva ahjo palawuses ehh keevirvee aurus, aga tapmisse juures tuleb hoolt püdada, et südi-eiele kahjo ei tehta. Peale seda haspeldakse südi eie ja forutasse lõngaks eak nüdiks, kuid a mõõda tahetassee.
